

Svend Auken (S):

Arbejdsløsheden i den vestlige verden nærmer sig 12 pct. Det vil sige, at hver 9. lønmodtager, der vil arbejde, ikke kan komme til det. Ikke mindst i Europa er denne udvikling meget alvorlig. Når man til dette meget høje arbejdsløshedstal lægger antallet af såkaldte modløse arbejdere, kommer man antagelig til, at hver 6. arbejder og funktionær, der gerne vil arbejde, hvis der var arbejde at få, ikke kan komme til det. Efter socialdemokratiets opfattelse er denne massearbejdsløshed en større trussel mod et samfunds stabilitet og overlevelsesevne end nok så mange militære uligevægtssituationer, og den bør tages lige så alvorligt.

Men vil opsvinget da ikke klare disse problemer? Det er et spørgsmål, som jeg meget gerne vil rette til regeringen, nemlig om det forventede internationale opsving i overskuelig fremtid vil have en sådan styrke, at det kan fastholde det nuværende ledighedsniveau eller ligefrem nedbringe det. Tyder ikke alle internationale prognoser og også regeringens egen budgetredegørelse på en fortsat stigning i arbejdsløsheden? Stiller det ikke den vestlige verden over for spørgsmålet, om man ikke i lyset af disse prognoser allerede nu bør satse på både et koordineret internationalt opsving og en bestræbelse for nedsættelse af arbejdstiden?

Ny teknologi fører ikke automatisk til højere ledighed. Tværtimod har efterkrigstiden vist, at det er muligt at forene en stigning i beskæftigelsen med en gennemgribende radikal teknologisk fornyelse. Men det er værd at lægge mærke til, at den teknologiske fornyelse satte sig igennem i en periode med høj økonomisk vækst, og at forøgelsen af beskæftigelsen skete i servicesektoren, ikke mindst inden for den offentlige sektor.

Hvordan stiller det sig med disse forhold i dag? Kan vi også forudse tilsvarende økonomisk vækst? Kan vi også forudse en tilsvarende forøgelse af beskæftigelsen i serviceerhvervene, ikke mindst på baggrund af de nedskæringer, der er gennemført og vil blive gennemført?

Også familiemæssige og menneskelige grunde taler for en nedsættelse af arbejdstiden. Er regeringen enig i dette grundsynspunkt? Vil det ikke – ikke mindst for børnefamilierne – være gunstigt med nedsat ar-

bejdstid? Taler ikke børnekommissionens anbefalinger sit tydelige sprog herom? Også behovet for ligestilling mellem kønnene gør en arbejdstidsnedsættelse ønskelig. Og endelig er behovet for uddannelse stort og taler for en ændret fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i samfundet og i den enkeltes livsforløb. Hvis regeringen ikke er enig i dette grundsynspunkt, hvad er da dens alternativ?

Socialdemokratiet ønsker med forespørgslen til regeringen ikke at skabe en ny rollefordeling i arbejdsmarkedspolitikken og arbejdstidsspørgsmålet. Det er spørgsmål, der må finde deres endelige løsning ved overenskomsterne, ligesom andre må klares gennem lovgivning. Det er heller ikke, fordi vi mener, at en arbejdstidsnedsættelse skal træde i stedet for en aktiv beskæftigelsespolitik. Tværtimod er en arbejdstidsnedsættelse et led i en aktiv beskæftigelsespolitik. Vi mener, at der er behov for en samlet stillingtagen til spørgsmålet om arbejdstiden i lyset af den meget alvorlige arbejdsløshedsudvikling, der tegner sig i samfundet, og ud fra de meget store menneskelige gevinster, der synes at være forbundet med en aktiv arbejdstidspolitik og en bedre fordeling af arbejdet i samfundet.

*Besvarelse***Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):**

I forespørgslen spørges der om, hvilke oplysninger regeringen kan give om behovet for en arbejdstidsnedsættelse og en bedre fordeling af arbejdet set i relation til de foreliggende prognoser for beskæftigelse og arbejdsløshed. Det er jo rigtigt, som hr. Svend Auken var inde på, at vi har store problemer i hele den vestlige verden med arbejdsløsheden, og at det skaber økonomiske problemer, men at det så sandelig også skaber menneskelige problemer for dem, der bliver ramt af arbejdsløsheden. Vi ved også, at vi får ny teknologi, og jeg synes, det var meget rigtigt, at hr. Svend Auken pegede på, at den nye teknologi ikke automatisk fører til færre job, men fører til en anden form for job, og at vi på en måde kan udnytte teknologien til at fremme stillinger inden for utraditionelle områder.

Hr. Svend Auken siger, at som et middel til at få gang i det hele må vi arbejde for en